

Een kinderdagverblijf in plaats van een koeienstal

naam : **Lonneke Konings**
leeftijd : **24**
opleiding : **hbo-opleiding hrm, mbo-opleiding sociaal
pedagogisch medewerker**
woonplaats : **Hapert**
bedrijf : **in maatschap met vader Henk (53) en moeder Ine (55)
zoogkoeien, ouderenzorg en kinderopvang**

'We nemen met elkaar de
verantwoordelijkheid **voor de
toekomst van de boerderij**'

Het gras in de stad Eindhoven bleek toch minder groen dan thuis in het dorpje Hapert. Lonneke Konings zag een carrière als personeelsmanager voor zich, maar kwam erachter dat werken in het bedrijfsleven haar niet gelukkig zou maken. Nu leidt de 24-jarige ondernemster een kinderdagverblijf op het erf van de boerderij van haar ouders.

TEKST WICHERT KOOPMAN

Toen Lonneke Konings voor haar studie de boerderij in het Brabantse dorp Hapert verliet, had ze niet het idee daar ooit nog eens terug te keren voor meer dan een bezoek aan de familie. Haar toekomst zou liggen in de stad. Lonneke volgde een opleiding personeelsmanagement en liep stage bij een aantal grote bedrijven. 'De dagen van negen tot vijf op kantoor zetten me aan het denken', vertelt ze aan de fonkelnieuwe vergadertafel van haar eigen agrarische kinderdagverblijf. 'Wilde ik dit wel voor de rest van mijn leven?'

Niet dus?

'Nee. Toen ik na de middelbare school in Eindhoven verder ging studeren, dacht ik, zoals veel meiden, dat het leven in de stad beter zou zijn dan op het platteland. Maar het gras bleek daar helemaal niet groener dan hier. Ik miste de vrijheid en de natuur van thuis. Ik kwam erachter dat mijn jeugd op de boerderij toch in me was gaan zitten en wilde terug. Ik ben me gaan oriënteren op nieuwe mogelijkheden voor het bedrijf van mijn ouders, want ik zag mezelf niet werken tussen de koeien. Zo maakte ik kennis met agrarische kinderopvang. Ik wist direct dat dit was wat ik wilde. Vanaf de eerste dag ben ik er vol voor gegaan.'

Wat vonden jouw ouders van de plannen om een hele nieuwe tak te starten?

'Ze stonden daar meteen voor open. Ze zijn nog volop in het bedrijf actief, maar waren ook op een leeftijd gekomen dat ze gingen nadenken over de toekomst van de boerderij. Voor hen is het mooi dat het bedrijf nu wordt voortgezet. Zelf hebben ze ook altijd verder gekeken dan hun stal en de koeien. Toen ze grond kwijtraakten voor de aanleg van een bedrijventerrein en daardoor niet meer konden uitbreiden in de melkveehouderij, startten ze met ouderenzorg. En toen er plannen op tafel kwamen om achter de boerderij natuur te ontwikkelen, speelden ze ook daar flexibel op in. Ze ruilden de melkkoeien in voor een koppel zoekkoeien en gingen het natuurgebied zelf beheren.'

Er staat hier een prachtig nieuw gebouw waarvoor jullie flink hebben moeten investeren. Is dat spannend?

'Natuurlijk vinden we het spannend hoe het gaat lopen. We hebben best een risico genomen. Maar verschillende collega's drukten ons op het hart om het direct professioneel aan te pakken. Ik ben blij dat we naar dat advies hebben geluisterd. Ik realiseer me dat ik een stap heb gezet waarmee ik me voor een belangrijk deel van mijn leven vastleg. Wat dat betreft ben ik net een jonge boer die een grote nieuwe stal bouwt. Maar tegelijkertijd is dat ook het mooie van het ondernemen op een boerderij. Je neemt met elkaar de verantwoordelijkheid om je in te zetten voor de toekomst van het bedrijf.'

Jouw ouders en jij doen op hetzelfde erf heel verschillende dingen. Hoe gaat dat?

'Ik heb met mijn ouders een maatschap en we werken als een echt team. De belangrijke beslissingen nemen we samen. Het kinderdagverblijf is in de eerste plaats mijn verantwoordelijkheid en mijn vader doet het werk op de boerderij. Maar het loopt allemaal in elkaar over en we versterken elkaar. Zo onderhoudt mijn vader het terrein en het gebouw van het kinderdagverblijf. Als er een koe gekalfd heeft, gaan we met de kinderen een kijkje nemen in de stal. Zonder mijn vader die hier als boer aan het werk is, zou het kinderdagverblijf niet zijn wat het nu is.'

Is het een goede beslissing geweest om te starten met kinderopvang?

'Jazeker. Zakelijk gaat het goed. We zijn nu bijna een jaar open en draaien boven onze prognose. En ik ga iedere dag met plezier aan het werk. Het is met kinderen net als met koeien: elke dag is anders. De afwisseling in het werk, de vrijheid om mijn eigen beslissingen te nemen, het buitenleven... Daar geniet ik van. Ik ben blij dat ik teruggekomen ben naar de boerderij. Dit is de manier van leven die bij mij past.'